

म्हणटकच जाका तुमी समस्या म्हणटात, तीं म्हत्वाचीं; आतां तीं म्हत्वाचीं नात त्या दिसा मेरेन तीं म्हत्वाचीं आसतात. आनी ज्या दिसा तांकां आतां म्हत्व ना, तो दीस तुमी स्वता तांची कारणां आनी कारणां नश्ट करपाक येसस्वी जातात. आनी समस्यांचो नाश हो पुरायपणान तुमच्या इत्साशक्तीकडेन, तुमच्या इत्सेशक्तीची उर्जा तुमच्या जिविताच्या भौतीक विमानाचेर हाडपाच्या तुमच्या क्षमतेकडेन जोडिल्लो आसा.

आनी नवे सुचोवणेंत सगळ्यांत चड गूढ गजाल म्हळ्यार मनशाची इत्सा आदल्या काळार आशिल्ली तशी ना. पूर्विल्ल्या काळांत पूर्विल्ल्या वंशांत मनशाची इत्सा ही ताच्या स्वार्था इत्सेची प्रत्यक्ष उत्पत्ती आशिल्ली, जाल्यार फुडाराक मनशाची इत्सा ही ताची दुख्ख आनी दुख्खाची परिस्थिती प्रस्थापीत करपी आत्म्याची इत्सा हांचे मदल्या संघर्शाचें उत्पादन आसा.

आनी जेन्ना मनशान स्वता भितर, मर्यादा वा ह्या दुख्खाक मर्यादेची गरज समजून घेवपा इतलें दुख्ख भोगलां, तेन्ना तो ही उर्जा आपल्या भितर सकयल हाडटा जी ताची स्वताची इत्सा जाता आनी त्या खिणाक मनशाक आत्म्याचे इत्सेचो फायदो जाता आनी त्या खिणाक तो त्या खिणाक आपल्या भितर समस्या निर्माण करपाक वावुरपी सगळ्या परिस्थितींचो नाश करूंक शकता.

हांव तुमकां सल्लो दितां की तुमच्या जिवितांतल्यो सगळ्यो समस्या तांच्या सगळ्या आंगांनी, तांच्या सगळ्या परिस्थितींत, तुमच्या भितरल्या उच्च बुद्धिमत्तेवरवीं निर्माण जातात. तुज्या उत्क्रांती खातीर, फाल्याच्या मनशा खातीर, हो खेळ बंद जावंक जाय; ताचे भितर आशिल्ली बुद्धिमत्ता, जाची शक्त ताका खबर ना, तिणें स्वताचो समतोल सांबाळपाक जाय, जाका लागून केन्ना ना केन्ना ताच्या वाडट्या जिवितांत ताच्या जाणिवेच्या जिवितांत तो आपल्या मनाचेर आत्म्याची शक्त शून्याचेर उणो करपाक येता.

आनी जेन्ना मनशाक फावो ती स्वेच्छा शक्त, खरी इत्साशक्त आसता तेन्ना तो आपल्या मनाचेर आत्म्याची शक्त शून्याचेर उणो करपाक शकता आनी तेन्नाच मनीस सुपरमॅन जाता.

ह्या स्पश्टीकरणाच्या चौकटींत आमी समस्यांच्या घडणुकेकडेन पळोवंक शकतात, ताका समजुपाच्या उंचेल्या पांवड्यार व्हरूंक शकतात, ह्या अर्थान आमी ह्या अणभवांतल्यान, संद घटक, स्वताक ह्या अणभवांत जें उणें आशिल्लें तें म्हळ्यार आमची खरी इत्सा जगपाक आडावपी दुख्खांतल्यान निर्माण जाल्ली बुद्धिमत्ता, कारण परत एक फावट आमची इत्सा आत्मो आनी स्वता हांचे मदल्या संघर्शाचें उत्पादन जावंक नाशिल्ली.

आनी ही सुचोवणी, जी मनशाक आयज मेळत आसा, ती धर्तरेचेर पुरायपणान नवी आसा, कारण मनशाच्या मनाच्या भावनेचेर आत्म्याची शक्त पुरायपणान नश्ट करपाक, धर्तरेचेर आरंभ म्हूण खंयच्याय जनादेशाच्या चौकटींत मनीस हाचे पयलीं केन्नाच सक्षम नाशिल्लो, ना जाय आशिल्लो, ना इत्सा आशिल्लो.

आनी ह्याच अणभवांतच अशें थारायलें की, मनशाच्या आत्म्याच्या भावनेंतल्यान स्वताक मुक्त करपा खातीर, मनशाक आत्म्याच्या जुंव्यांतल्यान, संलयनाच्या माध्यमांतल्यान, आत्म्याच्या भावनेचें संक्रमण करपा खातीर, आत्म्याच्या जुंव्यांतल्यान कायमचें भोगचें पडटलें. आनी जेन्ना आत्म्याच्या भावनेचें रुपांतर जालें तेन्ना मनीस आतां मर्त्य न्हय तर अमर जालो. आनी जेन्ना मनीस अमराच्या क्षेत्रांत आसता, तेन्ना तो आतां आत्म्याच्या नियमांक अधीन जायना, कित्याक तो स्वता दर्यांत आत्मो आसा.

समस्यांचें, तुमच्या जिवितांत एक दीस, पुरायपणान बंद करप, तटस्थ करप, नश्ट करप, मुळावण घेवपा पसून आडावप हें समजून घेवपाचें म्हत्व.

आनी तुमच्या दिसपट्ट्या अणभवाच्या सततच्या अभिव्यक्तींत, जंय प्रस्न उपरासतात, दावे आनी उजवे, अचेतन सभ्यतेच्या संबंदांत, अचेतन मनशांनी, आत्म्या खातीर एक खूब व्हड भूंय आसा जातूंत आपूण, एक व्यक्ती म्हणून, मन धारण करपी, इत्सा लेगीत धारण करपी, मोग आनी बुध्दी धारण करपी, वयल्यान येवपी शक्ती वास्तवाच्या उपविमानांत देवपाक जाय आनी एकदां आनी एक फावट तुटपाक जाय हें समजून घेवपाक तुमकां केन्ना तरी सक्ती जाता. सगलें, निमाणे पद्दतीन कर्माच्यो सांखळ्यो.

मनशान आनीक दुख्ख भोगचें न्हय, मनशाक आनीक त्रास जावचो ना, पूण मनशाक आनीक त्रास जावचो ना, ताका आनी आत्म्या मदीं अस्तित्वांत आसूंक जाय त्या संघर्शांत पयलींच त्रास जातलो. आनी हें प्रकटीकरण, ताच्या दिसपट्ट्या वास्तवांत, म्हाका खबर आसा तें तो अणभवतलो.

आनी जांणी म्हाका खबर आसा तें अणभवलां, म्हाका खबर आसा तें समजलां आनी तांकां जें समजलां तें परिपूर्ण आसा हाची जाणविकाय जाल्या. कारण फाल्याचो मनीस आतां पांचव्या वंशाचो नासलो आनी पांचव्या रेसाक लागू जाल्ले आत्म्याचे कायदे आतां ताका लागू जायनात. म्हणटकच आयच्या मनशान वयल्या मनशाच्या पुरायपणान वेगळे पद्दतीन जिवीत समजून घेवपाक जाय.

आनी जेन्ना हांव म्हणटा की आयच्या मनशान वयल्या मनशा परस पुरायपणान वेगळे, पुरायपणान नवे पद्दतीन जिवीत समजून घेवपाक जाय, तेन्ना म्हजें म्हणणें नेमकें हेंच. जाका लागून शिकोवपांत संक्रमणांत आयच्या मनशान फाटीं वळून पळोवचें न्हय हें शिकपाक जाय वा वेगवेगळ्या उतरांनी आयच्या मनशान वयल्या मनशा कडेन फाटीं वळून पळोवचें न्हय हें शिकपाक जाय.

फाल्याच्या मनशान फाल्याची जीण, आयची जीण जगपाक शिकपाक जाय आनी आतां आपलें जिवीत, आयज जगपाक जायना, काल ताचे कडेन आशिल्ल्या स्वभावाचेर आदारून. आनी ही अट निरपेक्ष आसा आनी फाल्याचो मनीस जियेतलो. आनी हीं परिस्थिती जगपी आनी ह्या नव्या परिस्थितींचे कायदे समजून घेवपी फाल्यांतल्या मनशांक आपलें भौतीक द्रव्य अमर करपाची शक्त आसतली.

तांचो नाश करपाची नदर तुमचे कडेन आसल्यार, तांकां पयस करपाची दृश्टी तुमचे कडेन पयलींच आसा. तांचो नाश करपाची नदर तुमचे कडेन पयलींच आसल्यार स्वताचो स्वभाव पयस करपाची नदर तुमचे कडेन आसा. पूण पयलीं तुमी भितरल्यान वचपाक जाय, कारण ही दृश्टी मानसशास्त्रीय दृश्टी न्हय, ही दृश्टी म्हळ्यार स्वता भितर एक बळिश्ट साक्षात्कार, स्वता भितर

आत्मकेंद्री, जाचो परिणाम म्हळ्यार तुमच्या जिवितांत केन्ना ना केन्ना तुमकां वयल्या जिविताची विचित्रताय जाणवल्या.

आनी एकदां तुमकां पोरन्या जिणेपद्दतीची विचित्रताय कळ्ळ्या उपरांत, तुमी म्हजे सारके, एकले, एकांत, फकत आत्म्यांत एकच आत्मो आशिल्ल्यां कडेन जोडिल्ले आसतले, आनी खंयच्याय घडणुके खातीर तयार, म्हळ्यार खंयचेय स्पंदन मेळोवपाक तयार, जाका लागून अदृश्य शक्तीं कडेन संपर्क सादपाक आनी काम करपाक जाय आशिल्ली उर्जा स्वता भितर जागृत जावंक जाय.

म्हणटकच आयचे प्रस्न, दर दिसाच्यो समस्या तुमी कल्पना करूंक शकतात ताचे परस चड, खूब व्हड आसात, पूण नवे कायदे कळना जाल्यार त्यो व्हड आसात.

आतां म्हत्वाचे नाशिल्ले नवे कायदे तुमकां खबर नात जाल्यार, तांकां कांयच फरक पडना, ते फकत एक जुंवो, उपद्रव, तुमचे वांगडा पुराय जिवीत जगपा खातीर.

पूण तुमकां नवे कायदे कळ्ळे आनी नवे कायदे लागू केले, जाल्यार तुमी तुमच्या भोंवतणी जीण बांदपाची पद्दत नश्ट करतले आनी थोडे थोडे करून तुमी पुरायपणान नवें जिवीत जगपाक लागतले, हांव नवें म्हणूंक ना, कारण नवें जिवीत आनी एकदम नवें जिवीत हातूंत फरक आसा. नवें जिवीत म्हळ्यार पोरन्या जिवितांत बदलिल्लें जिवीत. एकदम नवें जिवीत म्हळ्यार पोरन्या जिविता कडेन कसलोच संबंद नाशिल्लें जिवीत.

आनी जेन्ना मनीस एकदम नवें जिवीत जगता तेन्ना तो नव्या जिविताक सबस्क्रायब करपाक असमर्थ जाता, कारण दोगां मदलो फॉर्म डिफरन्सचो भ्रम पोरन्या जिविता इतलो, नव्या जिविताक व्हड आसता.

पूण जेन्ना मनीस एकदम नवें जिवीत जगता तेन्ना तो पुरायपणान दुसऱ्या काळांत आसता आनी ताका स्वता बगर हेर खंयच्याच गजालीचेर अधिकार नासता.

आनी जेन्ना मनशाक कळटा की आपल्याक स्वता बगर खंयच्याच गजालीचेर अधिकार ना, तेन्ना ताका एकदम नव्या जिविताच्यो निरपेक्ष परिस्थिती कळटात आनी बुध्दींतल्यान आनी बुध्दींतल्यान तो हें जिवीत जगपाक आनी तें समजून घेवंक शकना, तेन्ना ताच्या भितरल्या कंपनांतल्यानच ताचें मन, ताच्यो भावना, ताचें जिवीत आनी ताचें साहित्य संघटीत करता.

एकदम नवें जिवीत म्हळ्यार एक पुरायपणान नवें जिवीत, तें एक जिवीत जें तुमचें नासता, तें एक जिवीत जें प्रक्रिया आसा, तें म्हळ्यार परिणाम, तें प्रकटीकरण, तुमच्या भितरल्या उर्जेचें, तें मेळोवपा खातीर तुमच्या भितरल्या शक्तीन थारायल्लें. एकदम नव्या जिवितांत अहंकार दिसना, वा उणो-उणो दिसना; एकदम नव्या जिवितांत व्यक्तिमत्व जाणवना, वा उणें आनी उणें जाणवना; एकदम नव्या जिवितांत फकत आत्मो अहंकारा वांगडा कंपनात्मक सुसंगततायेंत अस्तित्वांत आसता, जो व्यक्तिमत्वाकडेन कंपनात्मक सुसंगत आसता, जाका लागून एक अक्ष तयार जाता आनी ह्या अक्षांतल्यान तुमकां नेमिल्ल्या किरण प्रवाहाची उर्जा वता आनी हे उर्जेतल्यानूच तुमी जगतात; हीच उर्जा तुमी पोसतात; हीच उर्जा तुमी दरव्यांत उतरपाक वापरतात, देवाचो आत्मो.

आनी जेन्ना एकदम नव्या जिवितांत मनीस दरव्यांत देवता, देवाचो आत्मो: ताचे आड आशिल्लो खंयचोय आत्मो, आनी ह्या आत्म्याच्या उजवाडा आड आशिल्लो खंयचोय आत्मो, हो मनीस उत्क्रांत जाता आनी फुडें वता त्या जाग्यार भितर सरपाक शकना, कारण ही सुवात अभंग आसा, कारण ही सुवात उजवाड आसा.

म्हणटकच हांव तुमकां सादे, दिसपट्ट्यो गजाली समजावन सांगतां: हांव समस्यां विशीं उलयतां, आनी हांव तुमकां समस्यांचें म्हत्व समजून घेवपाचो यत्न करतां, तुमकां मनीस न्हय असो दृश्टीकोन दिवपाक, पूण आत्म्याच्या कायद्याच्या वास्तवाविशीं पुराय जागृतायेचो परिणाम.

जेन्ना हांव म्हणटां, कुन्हाड घाल ताचो अर्थ दुख्खाचें कारण नश्ट करप असो जाता, हो कायदो उक्तावपाची पद्दत आसा, पूण जायत्या जाणांनी, अणभव नाशिल्ल्यान सुरवाती सावन कुन्हाड भितर घालून आपलें बोट कापलां, पूण तो अणभवांतलो एक भाग, आनी अणभवान तुमी कुन्हाड भितर घालपाक शिकतात आनी कोणाचीं बोटां कापचीं न्हय.

चेतना सर्जनशील आसता, विध्वंसक न्हय; चेतना म्हळ्यार समरसता. दिसपट्टे परस्न, तुमच्यो समस्या, भ्रम आसात, तुमच्या भितरल्या मनशान तयार केल्यात, तुमकां तुमच्या भावनांच्या प्रवाहांत भोंवपा खातीर, आनी दराउटा भशेन तुमी तुमचो वेळ भोंवतणी भोंवपाक घालयतात.

फाल्याचो मनीस स्वताचो जावचो ना अशें जेन्ना हांव म्हणटा, तेन्ना हांव पुर्विल्ल्या मनशाक अनवळखी आशिल्लें एक व्हडलें सत्य उलयतां. फाल्याचो मनीस स्वताचोच आसचो ना, आनी पयलींच तुमच्या अणभवांत तुमकां अशे खीण आयल्यात जेन्ना तुमकां आपूण स्वताचो न्हय अशें दिसता आनी ही जागृताय खूब व्हड आसा आनी ती चड आनी व्हड जायत आसा.

आनी जेन्ना आमी आतां स्वताचेच नात तेन्नाच आमकां स्वता विशीं बरें दिसता; जो मेरेन आमी स्वताचेच आसात तो मेरेन आमचे कातीक खिळे मारतात, पूण जेन्ना आमी आतां स्वताचेच नात तेन्ना आमकां स्वता विशीं बरें दिसता. पूण अहंकाराक तशें जायना, कारण अहंकार मनांत अस्तित्वांत आसा, भावनांत जाणवता, तो साहित्यांत जियेता हाची खात्री करपा खातीर अहंकार आसपाची गरज आसा; अहंकारान तो जिवो आसा हाची खात्री करपाची गरज आसा. बायलेन आपलो घोव तिचेर मोग करता हाची खात्री करपाची गरज आसता, दादल्यान आपली बायल विस्वाशी आसा हाची खात्री करपाची गरज आसता; आमकां खात्री जावपाची गरज आसा, पूण ही सुरक्षा तात्पुरती आसा.

पूण जेन्ना दोन जीव जिणेंत रावतात आनी एक स्वताचो नासता आनी दुसरो स्वताचो नासता, ना एक दुसऱ्याचो आसता आनी जेन्ना मनीस आतां आपले बायलेचो ना आनी ताची बायल आतां ताची ना, तेन्ना ताका आतां ताच्यांतलीं दुख्खां उरनात. जेन्ना भुरगीं आतां आमचीं नात तेन्ना आतां आमकां ताच्यांत घेवपाचे दुख्ख सोंसचे नात.

म्हजें म्हणणें स्पंदनांत आसा, समजुपाच्या मानसशास्त्रीय पद्दतींत न्हय. जें उतरांनी सांगप कठीण आसा तें म्हळ्यार स्पंदनाचें वास्तव. जें उतरांनी सांगपाक सोंपें आसा तें रुप.

हाकाच लागून हांव जें सांगतां तें केन्नाच म्हजें म्हणपाचें ना, तेंच म्हजें म्हणपाचें आसा अशें म्हणूंक मेळना, पूण तें सांगपाची शक्त म्हजे कडेन आसा, कारण म्हजे कडेन स्पंदनाची शक्त आसा. म्हणटकच कंपरतेक रुपांत उडी मारचे पयलीं आनी आपली चोंच फोडून क्रॉपर जावचे पयलीं तातूंत आस्पाव आशिल्लो शब्द समजून घेवपाची वाट पळयात.

सगलें म्हणूं येता, जें समजूंक शकना, तें लेगीत एका खाशेल्या पद्दतीन सांगपाचो प्रस्न आसता. आनी तुमी सगल्यांक, एक दीस, आतां तुमचे आसचे न्हय, आतां स्वताक दिसचें न्हय, आतां स्वताक दिसचें न्हय, तुमचो \"हांव\" कितें तें आतां कळचें न्हय, तुमचो \"अहंकार\" कितें तें आतां कळचें न्हय, हांव तुमकां तें सगलें मागतां. पूण तो दीस येतकच तुमी हळूहळू ताचे कडेन वाटचाल करतात हें जाणून घेयात. आनी वर्सांनी हांव तुमकां सांगतां तें सगळें तुमकां ह्या वास्तवाचीं बारीकसाणीं बरे तरेन आनी बरे तरेन समजून घेवपाचें काम करतलें.

आमचे जिणेंतल्या खंयच्याय खिणाक आमी आमचे जिणेंत खंयतरी तरी स्वताक बसयतात, हो आभास इतलो बळिश्ट आसा की तो आमचे भितर, एक उर्जा, एक भावना निर्माण करता आनी ही भावना आपोआप आमकां बंदखणींत घालता असो आमचो आभास आसा, धर्तरेचे मनीस आसात. मनीस दर दिसा स्वताक बंदखणींत दवरता, संवसारांतल्या बऱ्या कारणांक लागून; सुदैवान सॉकरेटीसान जें सांगलां ताचे उरफाटें मनीस स्वताक वळखूंक शकना. मार्गलस, मनशाचें तत्वगिन्यान; अद्दुत, तत्वगिन्यान, कारण मनशाक थंय पावपाची साधनां दिनासतना, तो कितें जावंक जाय हाची उमेद दिवपाक तांकां यश मेळ्ळां.

तत्वगिन्यान बरें आसा, कारण तें तुमकां दुसरें दिवपाक एक दांत काडटा, पूण चेतना आनीकूय बारीक आसता, कारण ती दोनूय दांत काडटा आनी तुमकां कांयच उरना.

म्हणटकच काळ सोंपतकच मनीस कळनासतना स्वताचें कशें लुकसाण करता हें हांव स्पश्ट करपाक सोदतां.

पयलीं मनीस स्वताचें लुकसाण करता, कारण तो स्वताक समजून घेवपाचो यत्न करता. स्वताक समजून घेवपाचो यत्न करतना तो स्वताक समजून घेवपा खातीर युक्ती सोदपाचो यत्न करता आनी स्वताक समजून घेवपा खातीर युक्ती सोदून काडटना तो स्वता विशीं समजून घेवपांत घुस्पता, जाका लागून तो केन्नाच स्वताक समजून घेवपाक येसस्वी जायना.

आत्मगिन्यान हो मनशाचे वटेन तार्कीक यत्न; मनशाच्या शाळांनी मोल दिवपी हो यत्न; मनशाच्या समाजांत तोखणाय करपा सारको मानपी हो यत्न, पूण मनशाच्या वास्तवांत हो एक अशक्य यत्न. हो एक यत्न जाका लागून सतत आंशिक अपेस येता, कारण मनीस स्वताक समजून घेवपाचो यत्न करतना स्वताक चुकीची म्हायती दिवपाचे प्रकिरयेंत बंधनकारक आसता आनी स्वताक चुकीची म्हायती दितना तो स्वताचो आनीक एक भ्रम निर्माण करता आनी अशे तरेचे.

मनशान स्वताक जाणून घेवपा खातीर, ताणें आपलो मेंदू स्वता कडेन रॅक करचो न्हय हें शिकपाक जाय आनी हें शिकतकच तो स्वता आड प्रतिक्रिया दिवपाक लागता, कारण ताका दिसपाक लागता की जंय ताणें स्वताक समजून घेवपाचो यत्न करचे पयलीं तो करूंक शकलो ना; आतां आपलो मेंदू स्वता कडेन रॅक करूंक नाशिल्ल्यान तो आपल्या अज्ञानांत स्वताक दिसपाक लागता.

आनी थोडें-थोडें, आपलो मेंदू स्वता कडेन रॅक करिनासतना तो आपल्या अज्ञानांत स्वताक चडांत चड दिश्टी पडटा आनी काळांतरान ताचे भितर कितें उणें आसा हाची जाणविकाय जावंक लागता; पूण त्या वेळार तातूंत जें उणेपण आसा तें ताणें गंभीरतायेन घेतलें जाल्यार तो परत तोच खेळ सुरू करता, पूण आपल्या वैयक्तीक सोदाच्या उपरांतच्या पांवड्यार.

मनशाच्या नव्या सूत्रांत ताणें आपलो मेंदू स्वता कडेन रॅक करचो न्हय तर आपलें जिवीत जगपाक शिकपाक जाय आनी आपलें स्पंदन बदलपा खातीर जियेवंक जाय त्या अणभवांतलो एक भाग आसा हें निरिक्षण करपाक जाय. ताका जाणीव जाली जाल्यार, भिंतीच्या दुसरे वटेन खबर आसल्यार, ताच्या दिसपट्ट्या जिणेचेर ताचो परिणाम जालो जाल्यार, त्या वेळार तो आपल्या मेंदवाक रॅक करपाचो यत्न करचो ना, तो आपले मुखपण, ताच्यो चुको जगतलो आनी ह्यो चुको ल्हवू ल्हवू उण्यो जातल्यो.

फाटले वटेन कोनशाक आशिल्ले बायलेचें उदाहरण घेतलों, मिसिस एक्स., मिसिस एक्स ही एक अत्यंत भावनीक प्रकारची बायल. आपली परिस्थिती सुदारपाक, आपली भितरली स्थिती सुदारपाक, आपली भितरली परिस्थिती समजून घेवपाचो खूब आदीं सावन यत्न करपी बायल.

थंय पावपा खातीर तिणें वेगवेगळे मार्ग सोदून काडले, पूण तिची भावना इतली बळिश्ट आशिल्ल्यान दर खेपे ती फुडें सरतना तिका फाटीं सरता अशें दिसतालें, कारण दर खेपे ती फुडें सरतना आपूण अजिबात फुडें सरली ना अशें तिका दिसतालें.

आनी तरीय दर खेपे आमी फुडें सरतात तेन्ना आमी फुडें वतात; जिणेंत आमी केन्नाच फाटीं सरनात, हो अहंकाराचो भ्रम. जिणेंत आमी सदांच फुडें वतात, पूण घडटा तें म्हळ्यार आमकां जाय तितले बेगीन फुडें वचूंक ना; आमकां दिसता तो दुसरो मनीस फुडें वता तितले वेगान आमी फुडें सरनात आनी मागीर ते आमच्या हेरां परस चड वेगान फुडें सरनात, असो; म्हणटकच हेर सदांच आमचे परस वेगान फुडें वतात आनी बाकीचे आमी सदांच हेरां परस हळू फुडें वतात, हो अहंकाराचो भ्रम.

म्हणटकच ती बायल फुडें वता, फकत स्वताच्या गतीन, तिचे खातीर शक्यतो सगळ्यांत बरी आशिल्ली गती, तिच्या भावनीक समतोला खातीर, तिच्या मानसीक समतोला खातीर सगळ्यांत बरी गती. इतलो वेगान वचपाचो प्रस्न न्हय की तुमी तुमचो आत्मो मोडटात, हो फकत फुडें वचपाचो प्रस्न.

म्हणटकच जर तुमचे खातीर फुडें वचपाची एक खाशेली लय आसल्यार, ताचो अर्थ असो न्हय की, तुमचे खातीर फुडें वचप हें दुसऱ्या कोणा परस मंद आसता, कारण जें कितें दाखयता, वा प्रगतीची लय मेजता, ती गती न्हय जाका लागून तुमी एका अवस्थेंतल्यान दुसरे अवस्थेंत वतात, पूण तुमकां सुखी रावपाची तांक, स्वता विशीं बरें दिसपाची तांक आसता. जितले फावट तुमकां स्वता विशीं बरें दिसता, जितले चड तुमी फुडें वतात, तितले चड करून तुमकां स्वता विशीं बरें दिसता, तुमी फुडें वतात. आनी हांगा थंबाचो नेम आसा: तुमकां स्वता विशीं जितलें बरें दिसतलें, तितलेंच फुडें वतलें. दुसऱ्या उतरांनी सांगचें जाल्यार तुमकां स्वता विशीं जितलें बरें दिसता तितलेंच तुमी फुडें गेल्यात.

आनी मनशान आतां स्वताक जाणून घेवपाचो यत्न करचो न्हय हें समजून घेवप गरजेचें. मनशाच्या विचारांतली ही एक व्हड क्रांती. हें एक अबाउट-टर्न आसा, ताका लागून ताका निमाणें आनी प्रभावीपणान स्वताक पयलीं पळोवपाचे पद्दतीपरस पुरायपणान वेगळे पद्दतीन पळोवपाक मेळटा.

हाचे पयलीं ताणें स्वताक स्वताचें रुपांतर करपाच्या वैयक्तीक यत्नान पळयलें जाका लागून केन्नाच कांयच जालें ना आनी आतां ताका स्वताचें रुपांतर करपाचो वैयक्तीक यत्न करिनासतना स्वताक पळोवचें पडटा जाका लागून कितें तरी घडटा – हीच नव्या शिक्षणाची चावी.

आपल्या मेंदवाक रॅक करपाची गरज ना हें समजून घेवपी मनीस पयलींच बुदवंत मनीस आसता. तो हुशार आसा कारण ताणें अहंकाराचें व्हड साहस स्वताचो सोद घेवपा खातीर पयलींच कुशीक दवरलां, जें अहंकाराचें बौद्धिक साहस, पुर्विल्ल्या लोकांनी समर्थन केल्लें आनी सॉक्रेटीस, ग्रीक हांणी मनशाच्या तत्वगिन्यानाचे वळेरेंत कोरांतिल्लें आसा. ग्रीकां आड म्हाका कांयच मेळ्ळें ना, पूण ते पाश्चात्या मनशाच्या बौद्धिक आनी तात्विक विकासाच्या उगमस्थानाचेर आशिल्ले; ताच्या कारणाची सेवा केली, पूण आयज कारण नश्ट जालां.

मनीस परतून अटलांटीयन जावपाक जाय, पूण विकसीत मानसीक शरीर आशिल्लो अटलांटीयन जावपाक जाय. आनी एकदां आमकां हें घट्ट समजलें: स्वताक मारूंक ना, आमी स्वास घेवंक लागतात. इतलें सादें आसा, मूर्खपणाचें आसा, पूण मुद्दो जाणून घेवपाचो आशिल्लो.

तुमी मनीसजातीच्या व्हड अणकाराचेर नदर मारतात आनी तुमी सदांच म्हणटात: ती जाणो जावपाची गजाल आसली... सदांच एकूच गजाल आसता. आनी मनशाच्या अणभवाच्या दर एका क्षेत्रांत सदांच जाणून घेवपाचें आसता.

पूण ती खंयच्यान येता?

सदांच वयल्यान येता, आनी वेळ जातकच तुमकां तें कळना; आतां वेळ जाला, आनी तो वेगान वता.

भौतीक मळार अहंकाराचें एक व्हडलें इनाम म्हळ्यार पयलीं ताचो संभ्रम करपी सगळें आतां ताका घुस्पागोंदळ करपाक शकना हाची जाणविकाय जावन आसा. कांय जाणांक भितरल्यान समजू येता, कारण जेन्ना अहंकार आपल्या अणभवांत फावो त्या प्रमाणांत जागृत आसता आनी आपल्या अणभवांत फावो त्या प्रमाणांत संवेदनशील आसता, तेन्ना आत्म्याचें सादेपण समजून घेवपा खातीर, तो त्या खिणा सावन, आपली जिणेची संकल्पना पुरायपणान बदलपाक आनी पुरायपणान वेगळे पद्दतीन जाणून घेवपाक सक्षम आसता. जंय ताका दोश दिसता थंय ताका गूण दिसता आनी जंय गूण दिसता थंय ताका कांयच दिसना.

हांव हाचे कडेन परत येतां: जंय ताका दोश दिसलो, ताका गूण दिसता आनी जंय ताका गूण दिसता, थंय ताका कांयच दिसना, कारण दोशां कडल्यान गुणवत्तेकडेन, तटस्थताये कडेन प्रगती जाता. आनी तुमकां कांय जाणांक हेंय समजता.

आनी जेन्ना अहंकार दोषाचो भ्रम मारपाक येसस्वी जाल्लो आसता तेन्ना तो गुणवत्तेचो भ्रम समजून घेवपाक तयार जाता आनी तो पयलींच आत्मतटस्थतायेचे वाटेर आसता आनी त्या वेळार तो आतां स्वताचो त्रास करिना. थंय ताका आपूण हुशार आसा हाची जाणविकाय जावपाक लागता, पूण आपल्या अध्यात्मीक अभिमानांतल्यान आपूण हुशार आसा हाची जाणविकाय ताका जायना, पूण आपल्या अतिमानसीक जाणवेंतल्यान आपूण हुशार आसा हाची जाणविकाय ताका जाता.

आनी मागीर तो हुशार आसा हाची खात्री जावपाक लागता, मागीर आपूण हुशार आसा हाची खात्री जावपाक लागपी अहंकार, तो खूब हुशार जावपाक लागता; म्हजें म्हणणें समजून घेवपी कांय जाण आसात.

अहंकारान ही जाणविकाय एकदां आनी सदांच स्वताचो सोद सोंपोवपा खातीर अणभवप गरजेचें, कारण स्वताचो सोद घेवप म्हळ्यार दुख्ख, आनी स्वताचो सोद घेवपाची गरज ना, फकत आपूण जें आसा तें जगचें पडटा, आनी जें आसा तें द्रान्सम्युटेशनाचे परकिरयेंत आसा हें पळोवप इतलें सोंपें आसा, परिवर्तनाचें.

एकदां तुमी तें पळयल्यार, तुमी जें आशिल्ले, तुमच्या भितरल्या सोदात, तुमच्या फुडल्या विकासांत तुमी आयज कितें आसात ते खातीर गरजेचें आशिल्ले हाचो पुरावो तुमचे कडेन आसा. जशें आदल्या तेंपार तुमचे मदल्या कांय जाणांक स्वताक कुटिल दिसतालें, तशें आयज तुमकां चडांत चड सरळ दिसता.

तर मागीर कितें जाता? अणभवाचे सुरवेक अशी सुचोवणी दिल्लो अहंकार हे सुचोवणेच्या सत्याच्या अभ्यासाक बळी पडटा:

हांव इतलो हुशार आसूं येता? इतलो हुशार जावप शक्य आसा? आपूण भोंवडेंत आसा अशें दिसप शक्य आसा व्हय? आपूण बरोबर आसा आनी मागीर तुमी बरोबर आसात अशें जाणवप शक्य आसा व्हय?

दुसरो प्रस्न, अकस्मात तें चुकीचें, अकस्मात तें तात्पुरतें जाता, अकस्मात तो एक भ्रम जाता, अकस्मात ती एक सुचोवणी आसता.

तर अहंकार दोनूय प्रस्नांक बळी पडटा; अखेरेक प्रस्न पडना; तें जें आसा तें आसा आनी तें कितें आसा हाचें मापन करपाचो एकूच नेम म्हळ्यार स्वता विशीं बरें दिसप. पूण हें जाणून घेवपाचो प्रस्न आशिल्लो आनी अहंकाराक हें स्वता कळूंक शकना, कारण अहंकार स्वताक खूब सुदारपा खातीर वा आपल्या व्यक्तिमत्वाचो दर्जो सुदारपा खातीर माप, साधन सोदता आनी अहंकार स्वता मेळूंक ना कारण अहंकार खोशयेच्या नियमाक अधीन आसता, सगळ्या आडमेळ्यां आड, तो विचार करता त्या वस्तुस्थितीन स्वता संबंदांत, वा फकत ताच्या चाकांत स्पोक घालपाचो यत्न करपी दुसऱ्या पांवड्याच्या संबंदांत, ती विकसीत करपा खातीर.

तर अहंकाराक दुसरो अहंकार प्रवेश करपाची सक्ती जाता, जाका सत्तेचो विशेषाधिकार आसा, ताका जें कळटा तें जाणून घेवपाचें शास्त्र. आनी हो विशेषाधिकार आशिल्लो हो दुसरो अहंकार, कंपनांतल्यान, ग्रहणशील अहंकारांत जाय तितली उर्जा निर्माण करूंक शकता, जाका लागून उपरांतचो अहंकार तर्कान सुपरामेंटल चेतनेची ही नवी मांडावळ न्हयकारपाक असमर्थ थारता.

हाकाच लागून जायते फावट हांव तुमचे कडेन उलयतां तेन्ना तुमचे विचार सक्रीय जावप बंद जाता आनी हांव सांगता तें तुमकां मानसीक शून्यांत मेळटा. आनी जेन्ना अहंकाराक अजाप जाता की तो मनांत रिकामी कित्याक आसा, ताका प्रस्न कित्याक विचारूंक मेळना, मनांत कित्याक कांयच येना, जेन्ना पयलीं, दोन वरां पयलीं ताच्या मनांत जायते प्रस्न येताले, जाप थंयच आसता.

कंप्रता रिसीव्हरांतल्या मानसीक शरिराक तटस्थ करता आनी मागीर कामाक सुरवात जाता आनी अहंकार निमाणें तो पयलीं, वर्सां वर्सां नियमन करपाचो यत्न करतालो, म्हळ्यार ताची स्वताची वैयक्तीक परिस्थिती, पूण ती कांयच करून आनी फकत उर्जा मेळोवन ताची विकृती करपाक सुरवात करूंक शकता.

आमी स्वताक सुदारपाचो यत्न करतात जाल्यार तो अहंकारांतल्यान; आमी स्वताक आध्यात्मीक करपाचो यत्न केल्यार तो अहंकारा वरवीं जाता; आमी स्वताक समजून घेवपाचो यत्न केल्यार तो अहंकारांतल्यान जाता.

तुमी कांयच सोदपाक शिकल्यार, तुमकां अनुकूल अशे परिस्थितींत आपलें जिवीत जगपाक शिकल्यार तो फाल्यां कितें आसतलो हाचो प्रतिबिंब स्वता अहंकार जाता. आनी आयज जें कितें प्रतिबिंबीत जाता तें चैतन्यान धरून फाल्यां, एका म्हयन्यांत, दोन म्हयन्यांनी, अहंकाराक मेळपी आनीक एका कंप्रतेंत आनी जाका लागून ताका आनीक एक अहंकार वा चड सूक्ष्म अहंकार, चड जागृत अहंकार, चड समतोल अहंकार, चड हुशार अहंकार, चड स्थिर अहंकार जातलो.

हांव तुमकां सांगतां जाल्यार: तुमी आसात तशें स्वताक घेयात, आनी हांव श्री. क्ष, आपूण आसा तसो स्वताक घे. तुजें बेभान तुजें खरें व्हडपण जाणून घेवपाक आडखळ हाडटा. तुमचें खरें व्हडपण पळोवपी हेर आसल्यार स्वताचो हुस्को करपाची गरज ना, फकत स्वताचे दिकेन वचचें पडटा.